

Az egészségügyi miniszter 2/2010. (I. 26.) EüM rendelete

az egészségügyi kártevőirtó tevékenységről és az egészségügyi kártevőirtó tevékenység engedélyezésének részletes szabályairól

A kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény 34. § (4) bekezdés a) pont ac) alpontjában kapott felhatalmazás alapján, az egészségügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 161/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában meghatározott feladatkörben eljárva a következőket rendelem el:

1. § (1) A kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Kbtv.) 33/A. §-a alkalmazásában engedélyköteles egészségügyi kártevőirtó tevékenység

a) az egészségügyi gázmesteri szakképzettséggel végezhető

aa) a biocid termékek előállításának és forgalomba hozatalának feltételeiről szóló 38/2003. (VII. 7.) ESZCSM–FVM–KvVM együttes rendelet (a továbbiakban: R1.) 8. számú mellékletének 2.

pontjában meghatározott I. forgalmazási kategóriába tartozó irtószerek beszerzése, szállítása és tárolása, valamint a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: R2.) 36. § (2) bekezdésében felsorolt kártevők – szolgáltatásnyújtás keretében történő – irtására történő felhasználása,

ab) az R1. 8. számú mellékletének 2. pontjában meghatározott II. forgalmazási kategóriába tartozó irtószerek beszerzése, felhasználása az R1.-ben meghatározottak szerint,

ac) lakott területet érintő szervezett egészségügyi kártevőirtás szakmai irányítása,

ad) a növényvédelmi tevékenységről szóló 5/2001. (I. 16.) FVM rendelet 16. § (5) bekezdése szerinti növényvédő (gázosító) szerek beszerzése, szállítása és tárolása, valamint 30. § (2) bekezdése alapján növényvédő szerrel történő gázosítás végrehajtása,

ae) etilén-oxid gáz felhasználása (a gázpatronos asztali sterilizátorok üzemeltetésének kivételével),

b) az a) pontban foglaltakon kívüli, egészségügyi gázmesteri képzéshez nem kötött, az R2.-ben meghatározott egészségügyi kártevők foglalkozásszerű irtására irányuló egyéb egészségügyi kártevőirtási tevékenység.

(2) Az egészségügyi kártevőirtó tevékenység végzésére jogosító engedélyt (a továbbiakban: engedély) az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálatnak az egészségügyi kártevőirtó tevékenységet végző egyéni vállalkozó lakóhelye, illetve társas vállalkozás esetén a társaság székhelye szerint illetékes kistérségi vagy fővárosi kerületi intézete (a továbbiakban: Intézet) adja ki.

(3) Az engedélyt az Intézet – a 2. §-ban foglaltakra figyelemmel – annak az egészségügyi kártevőirtó tevékenységet szolgáltatási tevékenység keretében végezni kívánó egyéni vállalkozónak vagy társas vállalkozásnak (a továbbiakban együtt: egészségügyi kártevőirtó szolgáltató) adja ki, aki, vagy amelynek személyesen közreműködő tagja vagy munkavállalója (a továbbiakban együtt: foglalkoztatott személy) az Országos Képzési Jegyzék szerinti

a) egészségügyi gázmester (kártevőirtó) szakképzéssel (1995. évi OKJ-szám: 60 5 5353 14 9 0 04, 2003. évi

OKJ-szám: 51 5002 01, illetve 2008. évi OKJ-szám: 31 853 02 0001 52 01, vagy a fentiekkel egyenértékű, az ÁNTSZ Fővárosi Intézete vagy jogelődje által kiadott egészségügyi gázmesteri oklevél), vagy

b) egészségügyi kártevőirtó szakmunkás szakképesítéssel (2003. évi OKJ-szám: 31 5002 04, illetve 2008. évi OKJ-szám: 31 853 02 0010 3102) vagy egészségőr-fertőtlenítő szakképesítéssel (1995. évi OKJ-szám:

60 2 3249 14 9 0 03, 2003. évi OKJ-szám: 33 5002 02, 2008. évi OKJ-szám: 31 853 02 0010 31 01) rendelkezik.

(4) Az egészségügyi kártevőirtó szolgáltató a (3) bekezdés szerinti személyi feltételnek – részben vagy egészben – olyan, a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező foglalkoztatott személy alkalmazásával is eleget tehet, akinek szakmai gyakorlatát az Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal (a továbbiakban: EEKH) az egészségügyi

miniszter által szabályozott, mérgező termékek felhasználását igénylő szakmai tevékenységek szakmai gyakorlaton alapuló elismeréséről szóló külön jogszabályban foglaltak szerint elismerte.

6442 M A G Y A R K Ö Z L Ö N Y • 2010. évi 9. szám

Dr. Székely Tamás s. k.,
egészségügyi miniszter